

Σύλλογος Φίλων Περιθαλλομένων Νοσοκομείου "Η ΣΩΤΗΡΙΑ"

Φέρε και φέρου

"Εί το φέρον σε φέρει, φέρε και φέρου. Εί δ' αγανακτείς, και σαυτόν λυτείς και το φέρον σε φέρει".

(Αν η μοίρα σε σέρνει, άντεξε και άφησε να συρθείς μαζί της. Αν αγανακτείς, και τον εαυτό σου τον στεναχωρείς και η μοίρα σε σέρνει).

Πολλές φορές στη ζωή συμβαίνουν δύσκολα γεγονότα που μας οδηγούν σε δυσάρεστες συνθήκες και επηρεάζουν τον τρόπο της καθημερινότητάς μας.

Εκ πρώτης όψεως αυτές οι αναποδιές φαίνονται σαν κακοτυχίες, εμπόδια ή προβλήματα. Στην ουσία τους όμως είναι αφορμές για να γίνουμε καλύτεροι. Εξαρτάται από ποια γωνία βλέπουμε κάθε τι που μας συμβαίνει. Η λαϊκή παροιμία λέει "ό,τι δεν σε σκοτώνει, σε δυναμώνει".

«Αν βρεθεί ένα εμπόδιο στον δρόμο σου, σκύψε και παρατήρησέ το και τότε το εμπόδιο θα γίνει φάρος» (η νέα Κιβωτός βιβλίο του Μιδράδ).

Όταν το πρόβλημα δεν έχει λύση, άστο, πάψε να το θεωρείς πρόβλημα.

Στα λόγια φαίνεται εύκολο και απλό, στην πράξη όμως δεν είναι έτσι. Για να αποδεχθείς το όποιο πρόβλημα, θα πρέπει να ξεπεράσεις τον εγωισμό σου που λέει "γιατί σε μένα;" Δεν υπάρχει γιατί. Τα πάντα μπορούν να συμβούν στους πάντες. Αν ξεπεράσεις λοιπόν τις τύψεις και τον φόβο έρχεται αντιμετώπιση με τον πόνο, σωματικό ή ψυχικό. Δεν είναι εύκολο να βαδίζεις και να πονάς ή να συνεχίζεις τη ζωή σου έχοντας χάσει κάποιες δεξιότητες. Ο χρόνιος πόνος σου αλλάζει την ψυχολογία, οπότε χρειάζεται πολλή ενέργεια για να μπορείς πάλι να χαμογελάς.

Αν λοιπόν καταφέρεις και εστιάζεις στα χίλια καλά που υπάρχουν γύρω σου και όχι στο πρόβλημα, γιατί "ουδέν κακόν αμιγές καλού", τότε έχεις καταφέρει να ζήσεις, να δημιουργήσεις, να γίνεις φωτεινό παράδειγμα για τους γύρω σου και να κάνεις εσωτερικά άλματα που κάτω από φυσιολογικές συνθήκες δεν θα σου έφτανε ετούτη η ζωή.

Η λογική μάς προτάσσει το "πώς" και το "γιατί". Η πίστη μάς ελευθερώνει από τα δεσμά της ύλης, συνδέοντας το είναι μας με την αρχή των πάντων, αποδεχόμεστε τη μοίρα μας αφήνοντας τη ζωή μας στα χέρια του Θεού.

Πέτρος Γαρζώνης
Σχέδιο: Ρένα Καραλέκα

Βιώματα για το Στίγμα της Ψυχικής Ασθένειας

Είναι σαν να κρύβεις ένα ένοχο μυστικό. Είμαι αναγκασμένη να κρύβω ολόκληρα κομμάτια της ζωής μου σχεδόν από όλους. Αυτή είμαι, κουράστηκα πια να το κρύβω. Τα παιδιά μας δεν είναι δολοφόνοι, είναι άρρωστα. Υποφέρουν και παλεύουν με την αρρώστια κάθε μέρα, μαζί τους και εμείς. Το στίγμα μας κάνει και υποφέρουμε περισσότερο.

Μητέρα ασθενούς

Εμείς θέλουμε πολύ να παίρνουμε τον Γιώργο μαζί μας τον Αύγουστο στο χωριό. Τότε είναι εκεί όμως όλοι οι παλιοί φίλοι και συμμαθητές του που δεν του φέρονται πια καλά, δεν του πολυμιλάνε...και αυτό τον στεναχωρεί πολύ...και εκείνον και εμάς.

Μητέρα ασθενούς 65 ετών

Οι περισσότεροι νομίζουν πως πρόκειται για περίπτωση Τζέικλ και Χάιντ. Αν ανοίξεις την τηλεόραση κάθε κατά συρροή δολοφόνος λένε ότι πάσχει από σχιζοφρένεια. Αυτή η άγνοια δυστυχώς χειροτερεύει την κατάσταση μου.

Γιάννης 43 ετών

Παίρνεις κάποια στιγμή τη μεγάλη απόφαση να ζητήσεις βοήθεια για το πρόβλημά σου και είναι σαν να σε τιμωρούν για αυτό. Σε καλουπώνουν σε μια διάγνωση, σου φοράνε τον μανδύα της σχιζοφρένειας, αποκτάς μια ετικέτα με το όνομα της ασθένειας σου, γεμίζεις ντροπή και έρχεται αντιμετώπιση με την κοινωνία με τους άλλους τους "φυσιολογικούς" Το κοινωνικό στίγμα είναι συχνά χειρότερο από την ίδια την

αρρώστια. Είναι μια δεύτερη αρρώστια, μια αρρώστια πάνω στην αρρώστια...

Γιώργος 35 ετών

Σαν ύπουλο φίδι ο φόβος τρυπώνει μέσα μου και με κάνει να ασφυκτιώ.

Ανυπομονώ να έλθει η λύτρωση.

Η καρδιά μου σφίγγεται από την αγωνία του τι μέλλει γενέσθαι.

Μανούλα μου για το χατίρι σου θα προσπαθήσω. Στο μυαλό μου έχω την εικόνα σου και τα λόγια που μου είπες την Κυριακή που είχα έξοδο «κόρη μου γίνε καλά, δεν αντέχω να χάσω και άλλο παιδί», γιατί σήμερα κάνω μαύρες σκέψεις.

Όμως θα παλέψω, θα παλέψω, θα παλέψω να νικήσω το τέρας, τον φόβο, που δεν με αφήνει να χαρώ τη ζωή. Θα νικήσω

Ευρυδίκη

Τάσος Κουλουρίδης
Οκτώβριος 2005

Ευχαριστήρια Επιστολή

Προς: Διοικητή Νοσοκομείο Νοσημάτων Θώρακος Αθηνών «Η Σωτηρία»

Ονομάζομαι Χαράλαμπος Παπαδόπουλος και πριν 3 χρόνια ξεκίνησα χημειοθεραπεία στο Νοσοκομείο «Η Σωτηρία» στη 2η Κλινική, με νόσημα, καρκίνο του πνεύμονα και στη συνέχεια προχώρησα σε ακτινοθεραπεία.

Δεν θα σας κουράσω... παρόλο το σοβαρό πρόβλημα υγείας που έχω, μόνο ευχάριστα νιώθω όταν βρίσκομαι στα χέρια του προσωπικού του εν λόγω Νοσοκομείου, από τους γιατρούς, νοσηλεύτες, βοηθήματα στο σπίτι και του προσωπικού καθαριότητας που κρατάει τόσο καθαρό αυτό το μεγάλο Νοσοκομείο.

Άξιο προσωπικό, με αγάπη για το επάγγελμά τους, με σοβαρότητα, αξιοπρέπεια και συνέπεια, ευχάριστοι και γελαστοί.

Ακούραστα δίνουν τον καλύτερό τους εαυτό για το καλό του κάθε ασθενή.

Τέλος θα ήθελα να ευχαριστήσω "εσάς" τον Διοικητή του Νοσοκομείου Νοσημάτων Θώρακος Αθηνών «Η Σωτηρία» που συνεχί-

ζει να υφίσταται ένα τόσο σημαντικό για εμένα Τμήμα και για όλους τους ασθενείς, που το έχουν ανάγκη, υπό τις δικές σας οδηγίες - κατευθύνσεις για το καλό των ασθενών.

Ένα μεγάλο ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ λοιπόν:

Στον Διοικητή Νοσοκομείου Νοσημάτων Θώρακος Αθηνών «Η Σωτηρία» κ.Σωκράτη Μητσιαδή.

Στην Πνευμονολόγο και Διευθύντρια ΕΣΥ κυρία Τσαρουχά Αμαλία.

Στην Πνευμονολόγο - Φυματιολόγο κυρία Νικολοπούλου Ασημίνα.

ΤΜΗΜΑ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΝΟΣΗΛΕΙΑΣ ΧΗΜΕΙΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ: κα Χαμουρούδη Δήμητρα, κα Γιαννακοπούλου Κατερίνα, κα Ραχοβίτσα Ξανθή και κα Μήτρου Ζωή.

ΒΟΗΘΕΙΑ ΝΟΣΗΛΕΥΤΩΝ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ: κ Πεσιρίδης Θωδωρής, κα Αδαμίδου Βικτωρία, κ. Παπανδρέου Νικόλαο.

ΕΥΧΟΜΑΙ από καρδιάς ΥΓΕΙΑ, ΚΑΛΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΟ ΤΟΣΟ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ ΕΡΓΟ ΣΑΣ

Χαράλαμπος Παπαδόπουλος του Πολύκαρπου

Βηρυτός: «Θα το ξανάκανα χωρίς σκέψη», λέει η νοσοκόμα που έσωσε 3 νεογνά

«Έμεινα έκπληκτος όταν είδα τη νοσοκόμα να κρατά τα τρία νεογέννητα», είπε ο φωτορεπόρτερ Bilal Jawich και συνέχισε: «Παρατήρησα την ηρεμία της νοσοκόμας που ερχόταν σε αντίθεση με την ατμόσφαιρα που επικρατούσε μερικά μόλις μέτρα μακριά», εξηγώντας στους δημοσιογράφους ότι δίπλα τους κείτονταν νεκροί και τραυματίες σε ολόκληρο τον χώρο.

«Η νοσοκόμα έδειχνε σαν να είχε μια κρυφή δύναμη η οποία της έδινε αυτοέλεγχο και την ικανότητα να σώσει αυτά τα παιδιά. Οι άνθρωποι ξεχωρίζουν σε τέτοιες βίαιες συνθήκες και αυτή η νοσοκόμα ήταν ακλόνητη», συμπλήρωσε ο Bilal Jawich.

Με βάση τις πληροφορίες που έδωσε ο φωτορεπόρτερ, η νοσοκόμα του είπε αργότερα εκείνο το βράδυ ότι ήταν στον θάλαμο μητρότητας όταν έγινε η έκρηξη. Είπε ότι η ίδια χτυπήθηκε και λιποθύμησε και ότι όταν συνήλθε βρέθηκε να μεταφέρει αυτά τα τρία παιδιά. Στη συνέχεια, τα μωρά και οι μητέρες τους μεταφέρθηκαν σε άλλα νοσοκομεία.

Ωστόσο, στο νοσοκομείο δεν στάθηκαν όλοι τυχεροί, όπως εξήγησε ο George Sant, διευθυντής στο τμήμα έκτακτων αναγκών του νοσοκομείου. Ο ίδιος δήλωσε ότι 12 ασθενείς, δύο επισκέπτες και τέσσερις νοσοκόμες σκοτώθηκαν ενώ δύο παραμένουν σε κρίσιμη κατάσταση. Το 80% του νοσοκομείου είχε υποστεί ζημιά όπως επίσης και το 50% του εξοπλισμού του.

“Το πρώτο πράγμα ήταν οι άνθρωποι που εργαζόνταν μαζί μου και τα μωρά. Όλοι οι συνάδελφοί μου ήταν μέσα στα αίματα. Αιμορραγούσαν από παντού”

«Θα έκανα το ίδιο ξανά και ξανά. Δεν μπορώ να σκεφτώ τον εαυτό μου να κάνει κάτι διαφορετικό. Όχι επειδή είμαι ηρωίδα, αλλά επειδή αυτό είναι το καθήκον μου. Αγαπώ τα μωρά αυτά, αγαπώ το νοσοκομείο στο οποίο εργαζόμαι και δεν υπήρχε περίπτωση να αντιμετωπίσω διαφορετικά την κατάσταση... Η Πάμελα Ζεϊνούν (Pamela Zeinou) εργαζόταν στον τέταρτο όροφο του πανεπιστημιακού ιατρικού κέντρου St George (ή νοσοκομείου Al Roum όπως είναι ευρύτερα γνωστό), στη συνοικία Ασραφίγε της Βηρυτού, όταν το ωστικό κύμα της ισχυρής έκρηξης στο λιμάνι την πέταξε με δύναμη έξω από το δωμάτιο στο οποίο βρισκόταν και την «προσγείωσε» στον παρακείμενο θάλαμο εντατικής νοσηλείας νεογνών. Προς στιγμήν ένιωσε να χάνει τις αισθήσεις της αλλά μόλις ανέκτησε τις δυνάμεις της,

το πρώτο πράγμα που σκέφτηκε ήταν πώς θα σώσει τα μωρά που βρίσκονταν μέσα στις θερμοκοιτίδες.

«Όταν σημειώθηκε η έκρηξη ήμουν στην αίθουσα νεογνών κι είχα σχεδόν ολοκληρώσει τη βάρδιά μου. Άκουσα έναν εκκωφαντικό θόρυβο, το πάτωμα άρχισε να σείεται και το ωστικό κύμα παρέσυρε τα πάντα... το ταβάνι άρχισε να καταρρέει και κομμάτια του έπεφταν πάνω στις θερμοκοιτίδες, ενώ παντού ακούγονταν ουρλιαχτά», αφηγείται στο Αθηναϊκό / Μακεδονικό Πρακτορείο Ειδήσεων η 26χρονη νοσοκόμα, με τη φωνή της στην άλλη άκρη της τηλεφωνικής γραμμής να βγαίνει με δυσκολία, καθώς «ξεδιπλώνει» τις οδυνηρές στιγμές που η ίδια και χιλιάδες συμπατριώτες της βίωσαν την περασμένη Τρίτη από την ισχυρή έκρηξη που συγκλόνισε τη Βηρυτό.

«Το πρώτο πράγμα που σκέφτηκα ήταν οι άνθρωποι που εργαζόνταν μαζί μου και τα μωρά. Όλοι οι συνάδελφοί μου ήταν μέσα στα αίματα. Αιμορραγούσαν από παντού... Ρωτούσαμε όλοι πανικόβλητοι τι είχε συμβεί και μας είπαν ότι πρέπει να εγκαταλείψουμε το κτίριο το συντομότερο δυνατό. Η πρώτη μου σκέψη ήταν να σώσω τα μωρά. Δεν μπορούσα να τ' αφήσω στις θερμοκοιτίδες σ' ένα κτίριο υπό κατάρρευση», λέει η νεαρή Λιβανέζα, που ήδη μετρούσε πεντέμισι χρόνια εργασίας στο νοσοκομείο έως τη μέρα εκείνη. Σε απόσταση μικρότερη του ενός χιλιομέτρου από το λιμάνι, το νοσοκομείο «Al Roum» ήταν από τα κτίρια που δέχθηκε τη μεγαλύτερη πίεση από την έκρηξη, που κατέστρεψε ένα πολύ μεγάλο μέρος της πρωτεύουσας του Λιβάνου, σκόρπισε τον θάνατο, έστειλε χιλιάδες ανθρώπους στο νοσοκομείο κι άφησε εκατοντάδες χιλιάδες άστεγους.

Με το σοκ να μην έχει υποχωρήσει αλλά με την αίσθηση του καθήκοντος να υπερισχύει κάθε άλλου συναισθήματος τις κρίσιμες εκείνες στιγμές, η νεαρή νοσοκόμα, δίχως δεύτερη σκέψη, άρπαξε στα χέρια της ένα ζευγάρι διδυμων νεογνών κι ακόμη ένα μωρό αφού προηγουμένως ένας από τους επισκέπτες της μονάδας τη βοήθησε να σηκώσουν τα αντικείμενα που είχαν πέσει πάνω στις θερμοκοιτίδες.

Με τα ασανσέρ εκτός λειτουργίας και τα πεσμένα αντικείμενα να καθιστούν αδύνατη την πρόσβαση στις εξόδους κινδύνου, η Πάμελα έπρεπε να μαζέψει όσα ψυχικά αποθέματα της είχαν απομείνει για

να κατέβει τους τέσσερις ορόφους που τη χώριζαν από την έξοδο έχοντας στην αγκαλιά της τα μωρά. Μοναδικό μέλημά της, όπως εξηγεί στο ΑΠΕ-ΜΠΕ, ήταν μην τυχόν γλιστρήσει μέσα στον πανικό και της φύγει κάποιο απ' αυτά. Η ψυχραιμία που επέδειξε αλλά και η αγωνία της, όπως λέει, να τα κρατήσει ασφαλή ήταν αυτά που όχι μόνο την οδήγησαν στην έξοδο αλλά κι έβαλαν ...φτερά στα πόδια της αφού χρειάστηκε να περπατήσει μια απόσταση περίπου πέντε χιλιομέτρων προκειμένου να προσφέρει στα μωρά ασφαλές καταφύγιο.

Σε όλη τη διαδρομή, βαδίζοντας πλάι πλάι μ' έναν άλλο γιατρό, ανάμεσα σε ανθρώπους

που έτρεχαν πανικόβλητοι για τη ζωή τους, το μόνο της μέλημα ήταν να κρατήσει ζεστά τα νεογνά, που ζύγισαν κάτω από δύο κιλά, προκειμένου ν' αντέξουν ώσπου να μεταφερθούν σε κάποιο άλλο νοσοκομείο. Στη διαδρομή έπαιρνε τις μπλούζες που με προθυμία της πρόσφεραν περαστικοί για να τα ζεστάνει κι ύστερα από περίπου πέντε χιλιόμετρα αγωνίας βρέθηκε στον δρόμο της ένα αυτοκίνητο που τους μετέφερε σε νοσοκομείο λίγο έξω από τη Βηρυτό.

Σ' όλη αυτή τη δύσκολη διαδρομή, ούτε μια στιγμή δεν της πέρασε από το μυαλό να τρέξει για να σωθεί η ίδια αφήνοντας πίσω της τα νεογνά. «Η θα έμενα δίπλα τους στο νοσοκομείο περιμένοντας βοήθεια ή θα έφευγα παίρνοντας μαζί μου τα μωρά, όπως κι έγινε. Αυτή είναι η αποστολή μου. Αυτά τα μωρά είναι υπό την προστασία μου, είτε είναι εκεί οι γονείς τους είτε όχι. Δεν μπορούσα στιγμή να φανταστώ ότι θα έφευγα χωρίς να πάρω μαζί μου αυτά τα μωρά», λέει κατηγορηματικά η 26χρονη νοσοκόμα, η οποία μπορεί να έχει εκπαιδευτεί για ν' αντιμετωπίζει έκτακτα περιστατικά στη μονάδα των επειγόντων αλλά αυτό που βίωσε και οι εικόνες που αντίκρισε δεν ...χωρούν σε κανένα εκπαιδευτικό σχήμα δεν χωρούν και στο ανθρώπινο μυαλό.

Το σίγουρο είναι πως όλο αυτό που έζησε θα μείνει ανεξίτηλα χαραγμένο μέσα της, όπως και σε όλους η εικόνα της με τα τρία μωρά στην αγκαλιά που απθανάτισε λίγα λεπτά μετά την έκρηξη ο φωτογράφος Μπιλάλ Τζαουίς (Bilal Jawich), ο οποίος αναφέρει χαρακτηριστικά στον προσωπικό του λογαριασμό στο facebook πως στα 16 χρόνια της διαδρομής του ως φωτορεπόρτερ, με πολέμους στο ενεργητικό του, δεν είχε δει τίποτα παρόμοιο όπως αυτό που αντίκρισε την περασμένη Τρίτη στην περιοχή της Ασραφίγε, όπου βρίσκεται -ή μάλλον ...βρισκόταν- το νοσοκομείο «Al Roum» και η «ηρωίδα νοσηλεύτριά του», όπως αποκαλεί την Πάμελα Ζεϊνούν.

<https://www.madata.gr/epikairoitita/world/755927-vhrytos-tha-to-xanakana-choris-deyterh-skepsh-leei-h-nosokoma-poy-esose-tria-neogna.html>

Αγία Σοφία μια Αξιόλογη Τοποθέτηση

Taner Akcam, Ph.D. Professor of History

“Ζούμε στον 21ο αιώνα, η νοοτροπία μας είναι ακόμα εκείνη του 1453”

Συγκλονιστική συνέντευξη του Τούρκου ακαδημαϊκού και ιστορικού Τανέρ Ακσάμ, στη διαδικτυακή εφημερίδα Ahval.

Ο έγκριτος καθηγητής γράφει:

“Στην πραγματικότητα το μόνο πράγμα που έπρεπε να πει κανείς για το θέμα της Αγίας Σοφίας είναι “ανάρμοστο” και “ντροπή”. Σκέπτομαι, όμως, ότι οι συνομιλητές μου δεν διαθέτουν την πολιτιστική λεπτότητα να αντιληφθούν το νόημα αυτών των λέξεων. Γι αυτό θα μιλήσω ανοιχτά για το θέμα και με τον τρόπο που θα τον καταλάβουν. Αυτό που έγινε στην Αγία Σοφία είναι ένα ξεκάθαρο δείγμα βαρβαρότητας. Αποτελεί τη διακήρυξη των Τούρκων ότι είναι απολίτιστοι και καταστροφικοί.

Γιατί; Επειδή με αυτό που έκαναν δήλωσαν σε όλο τον κόσμο ότι “όσο κι αν ζούμε στον 21ο αιώνα διατηρούμε τη νοοτροπία του κατακτητή του 1453. Εμείς ακόμα και στον 21ο αιώνα δεν έχουμε την αγωνία να προστατεύσουμε μια παγκόσμια κληρονομιά της ανθρωπότητας”.

Δεν έχουμε αποθέματα πολιτισμού για να πάμε πέρα πέρα την πολιτιστική κληρονομιά που μας κληροδότησαν.

Δεν έχουμε να προσθέσουμε ούτε ένα λιθαράκι στην παγκόσμια κληρονομιά. Εμείς δεν μπορούμε να δημιουργήσουμε μια νέα πολιτισμική αξία. Μπορούμε μόνο να την κατακτήσουμε, να τη χαλάσουμε, να την γκρεμίσουμε και να την καταστρέψουμε.

Αυτό συνέβη με ένα από τα σπουδαιότερα μνημεία της παγκόσμιας κληρονομιάς, την Αγία Σοφία, που μετατρέψαμε σε τζαμί και την κατακτήσαμε ξανά, όπως το 1453, αλλά στον 21ο αιώνα. Αυτό που έγινε είναι μια πολιτισμική καταστροφή.

Μήπως ο Ερντογάν και ο Μπαχτσελί θα καταλάβουν τώρα τα αίτια της εξαιρετικά αρνητικής εικόνας που επικρατεί στον κόσμο έναντι των Τούρκων;

Ο Ρώσος διανοούμενος του 19ου αιώνα Nikolay Denilevski έκανε μια διάκριση μεταξύ των κοινωνιών που δημιουργούν πολιτισμό κι εκείνων που τον καταστρέφουν. Απαριθμεί με χρονολογική σειρά αυτούς που δημιούργησαν δέκα είδη πολιτισμών, Αιγύπτιοι, Κινέζοι, Ασσύριοι, Βαβυλώνιοι, Φοινίκες, Κελτνοί, Ινδοί, Πέρσες, Έλληνες, Ρωμαίοι, Άραβες, Ευρωπαίοι και συνεχίζει:

Παράλληλα με αυτούς τους θετικούς πολιτισμούς υπήρξαν παράγοντες, όπως οι Ούννοι, οι Μογγόλοι και οι Τούρκοι που έλαμψαν κατά διαστήματα και μετά έσβησαν και χάθηκαν. Όλοι αυτοί εκπλήρωσαν το καταστροφικό τους καθήκον, συνέβαλαν στον θάνατο θρησιγενών πολιτισμών και αφού διασκόρπισαν τα απομεινάρια τους επιστρέφουν στην ασημαντότητά τους και χάνονται. Αυτούς μπορούμε να τους χαρακτηρίσουμε αρνητικούς παράγοντες της Ιστορίας.

Έχουν λεχθεί πάρα πολλά πράγματα σε βάρος των Τούρκων στη Δύση. Όχι μόνο οι διανοούμενοι αλλά και απλοί άνθρωποι εκφράστηκαν για την καταστροφική τάση πολιτισμών των Τούρκων. “Οι Τούρκοι ποδοπατούν σε κάθε βήμα που κάνουν στη Βαλκανική Χερσόνησο τα έργα πολιτισμού χιλιάδων χρόνων”. “Ο Τούρκος όπου βρει δένδρο θα το κόψει”. “Οι Τούρκοι εξαφάνισαν παντού πολιτισμούς και δεν προστάτευσαν ποτέ αυτά που βρέθηκαν στην ιδιοκτησία τους”. “Δεν

είναι με κανένα τρόπο πολιτισμένος λαός και δεν κατάφερε να σταθεί αντάξια στο επίπεδο πολιτισμού των εδαφών που κατέκτησε”. “Δεν καρπίζει τίποτα στο έδαφος που πάτησε το πόδι Οθωμανού”. “Ξεράθηκαν και δεν φυτρώνουν ούτε χορτάρια εκεί που πάτησαν Οθωμανοί”.

Οι Οθωμανοί δεν έκαναν τίποτα άλλο από το να καίνε, να ρημάζουν, να καταστρέφουν τα μέρη που κατέκτησαν.

Σε ορισμένες πηγές μάλιστα αναφέρεται ότι η καταστροφική manía και η αναληγσία των Τούρκων δεν στρέφεται μόνο έναντι των ξένων. Οι Τούρκοι αξιωματούχοι πνίγουν και σκοτώνουν βάρβαρα τους δικούς τους ανθρώπους όταν αισθανθούν την παραμικρή υποψία. Εάν τώρα επαναληφθούν όλα αυτά θα μπορέσει ο Ερντογάν και ο Μπαχτσελί να πουν όχι δεν είναι έτσι; Κοιτάξτε σε τι χάλια οδήγησαν τη χώρα. Καταπιέζεται, βασανίζεται και φυλακίζεται κάθε άνθρωπος που ασκεί την παραμικρή κριτική έναντι της εξουσίας. Αυτά που καταστρέφουν δεν είναι μόνο άνθρωποι. Τόσο η πολιτιστική κληρονομιά όσο και το φυσικό περιβάλλον εισπράτουν αρκούντως το μερίδιό τους. Αυτό που κάνουν είναι μια φοβερή, απεριόριστη χρήση δύναμης, η οποία δεν είναι τίποτα άλλο παρά η αδηφαγία της καταστροφικής manίας του φανατισμού.

Στην πραγματικότητα ο Ερντογάν και ο Μπαχτσελί εκπροσωπούν την παραδοσιακή βαρβαρότητα και τάση καταστροφής που έχει βαθιές ρίζες σε αυτό τον τόπο. Σήμερα η Μικρά Ασία είναι γεμάτη με κατεστραμμένες εκκλησίες και ιερούς τόπους που χρησιμοποιούνται είτε ως στάβλοι είτε ως αποθήκες.

Το δίδυμο Ερντογάν-Μπαχτσελί (μπορείτε να προσθέσετε και τον Περιντσέκ) είναι οι εκπρόσωποι της καταστροφικής παράδοσης που έκαψε, γκρέμισε τη Μικρά Ασία και δεν περιορίστηκε μόνο στον εκποτισμό και τον αφανισμό ανθρώπων αλλά επεκτάθηκε και στην πολιτιστική κληρονομιά.

Η τουρκική manía καταστροφής και εξόντωσης βρίσκονται στην εξουσία ως συνασπισμός Ερντογάν-Μπαχτσελί. Για αυτό τον λόγο η αντίσταση σε αυτούς πρέπει να εκληφθεί ως αγώνας πολιτισμού για κάθε Τούρκο. Έχει ιδιαίτερη η σημασία η κράτηση στις φυλακές του Οσμάν Καβάλα, ιδρυτή του Ιδρύματος Πολιτισμού της Ανατολίας, που θέλει να διασώσει την πολιτισμική κληρονομιά αυτού του τόπου.

Το θέμα συζήτησης είναι η δοκιμασία των Τούρκων με τον Πολιτισμό.

Στο τέλος θα κερδίσει ο Πολιτισμός.

Οι Βυζαντινοί κλείστηκαν στην Αγία Σοφία, τις τελευταίες μέρες της αυτοκρατορίας, και περίμεναν να τους σώσει ο θεός. Το ίδιο κάνει τώρα και ο Ερντογάν, καταφεύγει στην Αγία Σοφία για να σωθεί. Οι φτωχοί άνθρωποι που δεν μπορούν να ταΐσουν τα παιδιά τους τι θα κάνουν; Θα πάνε στον ναό να προσευχηθούν για να λύσουν τα προβλήματά τους που οφείλονται στην κακοδιαχείριση του σουλτάνου;

Πέρα από τους λεονταρισμούς και τα φτηνά πολιτικά τεχνάσματα καλά θα κάνει ο σουλτάνος να διαβάσει τι έλεγε ο Κικέρων που έζησε π.Χ.

“Τους ιερούς χώρους δεν τους αγγίζεις όχι μόνο με το χέρι αλλά ούτε με τη σκέψη”.

<https://www.enallaktikos.gr/Article/53413/agia-sofia-tzami-ntroph-h-syglonistikh-synenteyxh-toy-toyrkoy--akadhma%CF%8Akoy---istorikoy-taner-aksam-sthn-efhmerida-ahval>

Ευχαριστήρια Επιστολή

Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων Νοσοκομείου "Η Σωτηρία"
Λεωφ. Μεσογείων 152 – Αθήνα 11527
Τηλ. 2107763638 web: www.syll-filon.gr e-mail : info@sylfilon.gr

20 Αυγούστου 2020

Αξιότιμη κύριε Αθανάσιε Μαρτίνο,

Ο Σύλλογός μας ευχαριστεί θερμά το Κοινωνοφελές Ίδρυμα "ΑΙΓΕΑΣ Α.Μ.Κ.Ε." για την άμεση ανταπόκριση στο αίτημά μας και τη γενναιόδωρη προσφορά του, εξοπλίζοντας το γραφείο μας με προϊόντα νέας τεχνολογίας.

Με εκτίμηση

Για το Δ.Σ. του Συλλόγου Φίλων

Περιθαλπομένων Νοσοκομείου "Η Σωτηρία"

Η Γενική Γραμματέας Ο Πρόεδρος

Μαγδαληνή Γιαλλελή Πέτρος Γαρζώνης

Λόγια Σοφίας

Απόφευγε ανθρώπους που προσπαθούν να μειώσουν τις φιλοδοξίες σου.

Οι μικροπρεπείς άνθρωποι πάντα το κάνουν αυτό. Αλλά οι πραγματικά μεγάλοι, σε κάνουν να αισθανθείς ότι κι εσύ μπορείς να γίνεις μεγάλος.

Mark Twain

Τα τρία θεμέλια της ευτυχίας σ' αυτήν τη ζωή είναι:

- κάτι να κάνεις,
- κάτι να αγαπάς,
- κάτι να ελπίζεις.

Joseph Addison

Εκείνη η ψευδαίσθηση που μας συναρπάζει είναι προτιμότερη από δέκα χιλιάδες αλήθειες.

Αντον Τσέχωφ.

Θεέ μου, τη βοήθειά Σου ζητώ

Θεέ μου, μην αφήνεις την ψυχή μου να υποφέρει άλλο, να επέμβεις και προστάτευσέ με από αυτή που με αδικεί. Κύριε, με όση δύναμη έχω σου φωνάζω, διότι πιο βαθιά από τη γη την ίδια είναι η πληγή μου. Θεέ μου, ως τότε θα απορρίπτεις τη φωνή μου; Ως τότε θα καθυστερείς τη βοήθειά σου; Σπλαχνίσου με Θεέ μου, το Έλεός σου δείξε μου, διότι η καρδιά μου απογοητεύεται και λιποθυμεί. Θεέ μου, σπλαχνίσου με, σαν κερύ έσβησε η ελπίδα μου. Σαν πουλί φτεροκόπησε η καρδιά μου, σα βούτυρο έλιωσε κάθε χαρά μου. Θεέ μου δεσ τον πόνο της ψυχής μου, μην αδιαφορήσεις για ένα πλάσμα σου, για εμένα. Είπα στην ψυχή μου "ο Κύριος θα αναλάβει", για αυτό δεν περιμένω πια τίποτα από κανένα. Ως τότε Θεέ μου θα με αφήνεις απροστάτευτη, ως τότε θα χαίρεται και εγώ θα περπατώ σκυθρωπή; Θεέ μου λύγισε η ψυχή μου και κάμφθηκε η δύναμή μου, δεν έχω πια ούτε της νεότητάς μου την ορμή. Θεέ μου απάντηση δώσε μου στα αδιέξοδά μου, γίνε η σωτηρία μου στις πληγές που μου άνοιξαν. Διότι μπροστά σου Θεέ μου, μπροστά σου είναι όλοι όσοι με κατέθλιψαν. Κύριε, στον Άδη κατέβηκα, χειρότερα από τον Άδη αισθάνεται η ψυχή μου, Κύριε και Θεέ μου, γίνε η ελπίδα στη ζωή μου. Στον Κύριο εναπέθεσα τις ελπίδες μου, άλλη αδικία δε θα με πειράξει. Και θα το βρει μπροστά του δεκαπτάσιο το κακό που σε εμένα κάποιος άλλος πράξει. Ο Θεός είναι η ελπίδα μου, μέσα στην ψυχή μου ταξιδεύει. Δεν αξίζει τα βήματα της ζωής μου να λερώσω, διότι εκείνος γνωρίζει πότε θα επέμβει. Θεέ μου, λυτρωτή μου, προστάτευσέ με από αυτή που με αδικεί. Προστάτευσέ με Κύριε των δυνάμεων, διότι η ψυχή μου επάνω Σου γέρνει και λιποθυμεί.

Μαρία Σκαμπαρδώνη

Τα καλύτερα

Παιδί μου.

Μην αμφιβάλλεις για 'μένα, διότι έτσι με υποχρεώνεις ν' αμφιβάλλω για 'σένα.

Μην αφήνεις το δικό σου σκοτάδι να εμποδίζει το δικό Μου Φως.

Έτσι διακόπτεις τη ροή της Αγάπης Μου, και Μου τη γυρνάς πίσω άχρηστη και ανεκπλήρωτη!

Ποια; Την Αγάπη Μου, που συνέχει τα σύμπαντα!

Πίστεψε σ' Εμένα και θα πιστέψω σε σένα.

Έλπισε σ' Εμένα και θα Ελπίσω σε σένα.

A+ 29/10/2018

ΓΙΝΕ ΜΕΛΟΣ

Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων Νοσοκομείου "Η Σωτηρία"

Νοσοκομείο Νοσημάτων
Θώρακος Αθηνών "Η ΣΩΤΗΡΙΑ"
site: www.sylfilon.gr

ΔΩΡΕΕΣ

Για την οικονομική ενίσχυση του Συλλόγου μας

Ευχαριστούμε θερμά τον:

κύριο Μιχαήλ Κάλτσα.

Λογαριασμός τραπεζής για κατάθεση δωρεών:

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ: 6274-040035-006

IBAN: GR7101712740006274040035006

Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων "Σοφία Σλήμαν"

Παρακαλούμε ενημερώστε μας και τηλεφωνικά

για την κατάθεσή σας, ώστε να εκδίδουμε με

λεπτομέρειες το παραστατικό είσπραξης.

Ώρες Λειτουργίας Γραμματείας:

Δευτέρα & Πέμπτη 11:00 - 15:00

Ο Ετήσιος Οικονομικός Ισολογισμός του Συλλόγου μας δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και αναρτάται στο site του Συλλόγου μας www.sylfilon.gr

Επι κοινωνία έν τύπω

Μηνιαία εφημερίδα. Εκδίδεται σε 2.500 φύλλα

Ιδιοκτησία:

«Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων
Νοσοκομείου "Η ΣΩΤΗΡΙΑ"»

Έδρα: Γ.Ν.Ν.Θ.Α. «Η ΣΩΤΗΡΙΑ»,
Μεσογείων 152, Αθήνα 11527

Εκδότης: Πέτρος Γαρζώνης.

Συντακτική Ομάδα: Μάγδα Γιαλλελή, Γιώργος Δεδούσης, Κυριακή Δημητρουλάκη, Τάσος Κουλουριδης, Νίκος Παΐσιος, Δώρα Παπαζαφείρη, Ματίνα Σπυράτου και Άρης Στρατάκος.

Εκτύπωση: Γεώργιος Κωστόπουλος, Σελλασίας 6, Αθήνα, Τ.Κ. 10439 Τηλ.: 2108813241

Για αυτό το τεύχος εργάστηκαν επίσης οι: Τζόγια Καππάτου, Ειρήνη Καραλέκα, Μπέσση Κατσιμήτρου, Αθηνά Πέτση, Σπύρος Πουρικής και Ανδρέας Σακκάς.

Οι αρθρογράφοι φέρουν πλήρως την ευθύνη των κειμένων τους

Το Βελανίδι

Μετά από μικρή παύση ο γεροτζίτζικας, ο μαέστρος, έδωσε το σύνθημα και η συναυλία των τζίτζικιών ξανάρχισε με δύναμη και κέφι, ταραζώντας τη μεσημεριανή ραστώνη.

Ένα μικρό τριζόνι πετάχτηκε αγουροξυπνημένο. Μέσα στη θολούρα του ύπνου του νόμισε πως είχε αρχίσει η βραδινή συναυλία των γρύλων, που για πρώτη φορά θα έπαιζε και θα τραγουδούσε και αυτός. Τραβώντας τα ξερά φύλλα, που σκιάζαν την τρύπα της φωλιάς του, μια καυτή ηλιαχτίδα το κτύπησε κατακέφαλα και με ένα «αχ», χώθηκε πάλι μέσα, βάζοντας τα φύλλα ξανά στη θέση τους. Ευτυχώς, μονολόγησε, είναι ακόμη μεσημέρι, μπέρεδευα τις μουσικές. Κι αυτά τα τζίτζικια δεν έχουν ούτε ιερό, ούτε όσιο. Μόνον τον εαυτό τους σκέφτονται. Άντε, τώρα, να ξανακοιμηθώ με τέτοια τρομάρα που πήρα. Και πώς να παίξω και να τραγουδήσω όλο το βράδυ! Πήρε γρήγορα-γρήγορα το μικρό του δοξάρι, τράβηξε μερικές δοξαριές πάνω στις τεντωμένες χορδές της κοιλίστας του, έτριψε τα φτερά του στα γόνατα των πίσω ποδιών του κι έτσι παίζοντας σιγά-σιγά μια γλυκιά ναουριστική μελωδία ξανακοιμήθηκε.

Όμως και μια λάιμαργη ακριδα ξύπνησε από το δυνατό τζίτζικισμα. Νευριασμένη και παρόλο που δεν είχε χωνέψει ακόμα τα φύλλα από τις κορφές της μηλιάς, που είχε καταβροχθίσει, έδωσε έναν πήδο και προσγειώθηκε πάνω στα φύλλα της κολοκυθιάς, που γρήγορα έγιναν δαντελωτά! Από τον θυμό της δεν πρόσεξε πως ήταν πασπαλισμένα με θειάφι και στάχτη και την έπιασε δυνατός βήχας και πονόκοιλος. Τα μυρμήγκια γελούσαν με το πάθημά της και της πετούσαν πειράγματα καθώς τηγαινοέρχονταν δίπλα της, στο μικρό δρομάκι που είχαν φτιάξει με το πέρα-δώθε τους, κουβαλώντας στη φωλιά τους κομματάκια από ένα μήλο, που είχε πέσει στο χώμα.

Οι μελίγκρες αγουροξυπνημένες κι αυτές σκέφτηκαν να επωφεληθούν και γρήγορα σκαρφάλλωσαν στα τρυφερά βλαστάρια μιας ντοματιάς, για να ρουφήξουν το χυμό τους και να δροσιστούν. Όμως, αυτά κάλεσαν σε βοήθεια τις μαρουδίτσες, που κι αυτές είχαν ξυπνήσει. Άφησαν το μεσημεριανό τους χουζούρι και πέταξαν στο κάλεσμά τους. Στο άψε-σβήσε ξεδιπλώθηκαν τα φτερούδια τους, που ήταν κρυμμένα κάτω από την πορφυρή φορεσιά τους με τις μαύρες βουλιτσές.

Ήρθαν κοντά στις ντοματιές και κήρυξαν άγριο, εξοντωτικό πόλεμο στις μελίγκρες. Πιο κει ένας πλουμιστός μελισσοουργός, αποκαμωμένος από τη ζέση, ενοχλήθηκε από το ξαφνικό δυνατό τζίτζικισμα, αλλά ήταν τόσο ζαλισμένος, που έμεινε με μισάνοιχτο το ράμφος του για ν' αναπνέει και μόνο με το ένα μάτι ανοιχτό, για να αρπάξει καμιά εργατική μέλισσα, που θα περνούσε από κοντά του.

Ένα ζευγάρι χρυσόμυγες κοιμόταν μέσα σ' ένα σύκο. Είχαν φάει όλο το εσωτερικό του και έτσι κουφωμένο το είχαν κάνει φωλιά. Τρομαγμένες τσαλαπάτησαν η μια την άλλη και βομβίζοντας πέταξαν στον αέρα διαγράφοντας δύο μεγάλα χρυσοπράσινα ημικύκλια, καθώς τις φωτίζουν οι ηλιαχτίδες και χάθηκαν μακριά.

Ο Αλεκάκης κάτω από τον παχύ ίσιο της υπεραιωνόβιας βελανιδιάς τα αφουγκραζόταν και τα άκουγε όλα. Κι αν κάτι του ξέφευγε το συμπλήρωνε με τη φαντασία του. Τα μάτια του πετούσαν γαλάζιες σπίθες κάθε φορά, που κάτι καινούριο έπεφτε στην αντίληψή του. Ξάπλωνε στη γη, άκουγε την ανάσα της και οσφραϊνόταν την ευωδιά της. Χώμα ψημένο στον ήλιο με μπαχαρικά τα αγριόχορτα και το σανό.

Ύστερα βύθιζε το βλέμμα του, όσο πιο βαθιά μπορούσε στο αστραφτερό γαλάζιο του ουρανού.

Πόσο ψηλά άραγε είναι ο Θεός και μπορεί να τα βλέπει όλα, αναρωπιόταν και η καρδούλα του έτρεμε από θαυμασμό.

Η μάνα του εκεί δίπλα ανακάθισε στο χώμα και πέρασε στο πρόσωπό της τις παλάμες της, σαν για να τραβήξει τη μάσκα του ύπνου, που της είχε ξαλαφρώσει το κορμί από την κούραση της πρωινής δουλειάς και της είχε δώσει δύναμη να συνεχίσει μέχρι το σουρούπιο.

- Αλεκάκη, μίλησε γλυκά για να μην τον τρομάξει, έτσι όπως τον έβλεπε βυθισμένο στις σκέψεις του, πολύ παιδεύεις το μυαλό σου, παιδάκι μου. Θέλεις να μάθεις τα μυστικά της φύσης; Σ' όλη σου τη ζωή θα τα μαθαίνεις. Δεν υπάρχει τελειωμός. Όσο μάχνης, τόσο θα θαυμάζεις τη μεγαλοσύνη της!...

Ο Αλεκάκης αντί για απάντηση ρώτησε δειχοντάς της ένα βελανίδι, που κρατούσε στη χούφτα του.

- Μάνα, εσύ που λες πώς όλα στη φύση έχουν τη σειρά τους, επειδή είναι φτιαγμένα με δικαιοσύνη και σοφία από τον Θεό, για πες μου γιατί αυτή

η τόσο μεγάλη βελανιδιά, κάνει τόσο μικρούς καρπούς; Ενώ κοίτα κει πέρα την κολοκυθιά που σέρνεται στη γη. Μπορεί και θρέφει τρεις μεγάλες γλυκοκολοκύθες... Τι δικαιοσύνη είναι αυτή;

Εκείνη τη στιγμή στα ψηλά κλωνάρια της βελανιδιάς, ένα πολύ περιεργό και κουτσομπόλο βελανίδι, που είχε στήσε αφτί για να μην του ξεφύγει τίποτα από τη συζήτηση, έστριψε λίγο μέσα στη θήκη, που το κρατούσε στο κλαδί, ξεκόλλησε και μπαμ, έπεσε πάνω στο κεφάλι του Αλεκάκη.

- Ωχ, μάνα, τι ήταν αυτό; Είδα τον ουρανό σφοντύλι, είπε και έβαλε το χέρι του εκεί που πονούσε. Έπιασε το βελανίδι, που με το μικρό του τρυπάνι είχε καρφωθεί στο δέρμα του κεφαλιού του. Τα δάχτυλά του γέμισαν με αίμα.

- Μάνα, κοίτα, ένα τόσο μικρό βελανίδι τι μού 'κανε...

Η μάνα σκούπισε το αίμα με το κεφαλομάντηλό της, έλιωσε το βελανίδι και το άπλωσε στη μικρή πληγή. Όταν το αίμα σταμάτησε, τον ρώτησε γλυκά:

- Πονάς, παιδί μου;

- Όχι, μάνα, πέρασε ο πόνος.

Η μάνα του τον χάιδεψε στοργικά.

- Μήπως αυτό που συνέβηκε τώρα σου δίνει απάντηση στην απορία σου; Για σκέψου αυτό το βελανίδι να ήταν πιο μεγάλο κι από μια γλυκοκολοκύθα! Δεν θέλω να σκεφθώ τι θα σου είχε συμβεί. Η βελανιδιά κάνει μικρούς καρπούς, μα σκέψου και πόσα πολλά βελανιδιά μας δίνει, ώστε να τρέφουμε ολόκληρο κοπάδι από χοίρους... Δεν είναι λοιπόν όλα φτιαγμένα με σοφία; Και συνέχισε: Χιλιάδες χρόνια οι άνθρωποι μάχονται να μάθουν τα μυστικά της φύσης. Άλλα τα βρίσκουν εύκολα, άλλα με πολλή προσπάθεια και άλλα με πόνο... Ένας σοφός γέροντας, διαβασμένος, έλεγε πως οι άνθρωποι με την έπαρση και τον εγωισμό τους χαλάνε τη σειρά της φύσης που είναι φτιαγμένη με δικαιοσύνη και σοφία από τον Θεό και ότι αυτό θα το πληρώσουν πολύ ακριβά μια μέρα!...

Τότε δεν καταλάβαινα τη λέξη «έπαρση» μα σιγά σιγά ένιωσα τη σημασία της, το νόημά της. Κατάλαβα πως ο άνθρωπος πρέπει με ταπεινότητα να μάχεται τη σειρά των πραγμάτων στη φύση και να μη τη «χαλάει» για το καλό του!...

Φανή Βαλαμόντε
Ιούλιος 2014

Ήταν γι' Αυτήν

Ήταν γι' αυτήν ο Δίας, που μ' ένα κλωνί βασιλικό σ' αφτί, τη μεταμόρφωνε τότε σε πουλί και τότε λουλούδι, παραδίνοντας κάθε μόριο του κορμιού σε ανελέητο πόθο.
Ήταν γι' αυτήν ο Ποσειδώνας, που την πήγαινε σ' άπατα του Αιγαίου βάθη κει που βλέπεις μόνο τις ακτίνες του Ήλιου να διαθλώνται, κει π' αντικρύζεις τ' άπειρο, κει που ψάχνεις να βρεις κοχύλια.
Ήταν γι' αυτήν ο Ήφαιστος, π' άναβε την ηδονική φωτιά στα σωθικά της και φούντωνε και ξεχείλιζε την καυτερή λάβα του σ' ολάκερο το κορμί της.
Ήταν γι' αυτήν ο Άρης, που φωλιασμένη στα σπιβάρια του μπράτσα της χάιδευε με το ζεστό του χνώτο το μάγουλο και αυτή γλυκανατριχίαζε.
Ήταν γι' αυτήν ο Απόλλωνος, που τη σεργιάνναγε σ' όλη την οικουμένη και αφουγκραζόταν τους ύμνους π' αντιπαλούσαν από τον Παρνασσό ως τον Όλυμπο, απ' την Πίνδο μέχρι τον Ψηλορείτη κι έσταζε μέλι στην καρδιά της.
Μα κι ο Ερμής, ο Φαέθων και ο Παν, ήταν ακόμα.
ΟΛΟΙ ΟΙ ΟΛΥΜΠΙΟΙ ΘΕΟΙ...ΜΑΖΙ
ΣΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΟΥ!!! ΗΤΑΝ!!!

Ιουλία Χαρπίδου - οι γονείς μου

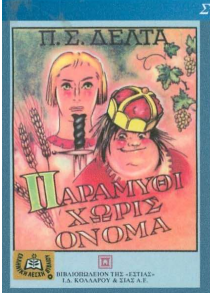
Ιστορία Αυτογνωσίας!

Τον πίνακα που ακολουθεί, κοινοποιεί η Ελληνική Λέσχη του Βιβλίου από το 1979, στους γονείς των σχολείων με τη διάλεξη της για το βιβλίο, ως μέσον αγωγής.

Ας σκεφτούμε τι έλεγε ο Τρικούπης το 1824, τι έγραφε η Δέλτα κι ο Δελμούζος το 1910, τι έγραφε ο Τύπος το 1991 και τι γράφει τώρα, το 2012...

Το σκίτσο με τον σύγχρονο δημοκρατικό σκούφο, είναι του πατριώτη ζωγράφου, γραφίστα, σκηνογράφου, Γιάννη Γιακουμάτου, μόνιμου αυτοεξόριστου στη Ρώμη!

Ένα Βιβλίο πάντα επίκαιρο... Δυστυχώς!

Στο βασίλειο του Μοιροζατρός του βασιλιά Αστόγαστου!

Η βασίλισσα Παλάβο, οι βασιλοπούλες Ζήλιο και Πικρόζολη, οι παρκαλάς, Επιστόλη και Ξεποστήνη -αντί την τέως κυρά-Φρόνητη και την κόρη της Γινόση που εφορήσανε. Ο αρχικαγκελάριος Πανουργιάκος, ο δικαστής κυρ-Λογγοκάρδος, οι δικαστές Άμμορ και τα δεινόπαιδα είναι η πολιτική μας...

"... η φιλαργία πολυκαίει το νου μας, η ζήλοφθονία κατατρώει τα σπλάχνα μας, η ιδιοτέλεια οδηγεί τα έργα μας, οι σκοπιμότητες και τα δεινόπαιδα είναι η πολιτική μας..." Στ. Τρικούπης, 1824

Το ίδιο δώρο μας πρέπει!..

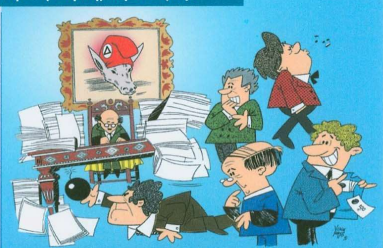
Ένα γυαδουρινό κεφάλι με μια Τενεκεδένια Κορώνά!..

Το βασιλόπουλο αντίταξε να μείνει σε περίπτωση θύτη το ειρωνικό όμορ- και όχι στο κατώ- μέχρις ότου γίνουν όμορ να ξεπλύνουν την ντροπή. Αλλά και ήταν αποφασισμένο να αγγίσει το γ' κατώ!

"...Μετά από 167 χρόνια, καμιά διαφορά, Θέε μου! Καμιά διαφορά!..." Ο ΤΥΠΟΣ, 1991

Στην Προεδρευόμενη Δημοκρατία μας!

Η ελληνική Πολίτευει και τα παρόμοια της: Ο Γραμμασκράτης, ο Υπονομοκράτης, ο Αρρηβιστής, ο Λογγοκάρδος, ο Τομωρσάτης, "Ωχ αδελφέ!" και "Πέρα βρέξτε!", Ο Φακελόδικος ή Διαπυλοκόμενος...

Ένα γυαδουρινό κεφάλι με το Δημοκρατικό σκούφο!..

"Ο γραμμασκράτης κι από κοντά η ζήλοφθονία τον Εζέλιον κατατρώει τα σπλάχνα διστοχώς επιχειρήματα κατ' αυτόν, που αφηρησθέν το συνέχισα της φύλης μας από την κρησάνα μέχρι σήμερα!" Τσιριντάνης, 1960

Είναι εθνικό σπορ, δυστυχώς, με ενδομνη- κη παλαιότητα και εμβριθή υφάνση, να γυμνάζει ο ένας ό,τι δημιουργεί ο άλλος... Ε.Α.Β.Ι, 1979

"Η ελληνική κοινωνία έχει μεταβληθεί σε μια απύρκτη από κολώνες όπου οι μόνιμοι κολώνες της δε. Και μέσα σ' αυτή την ανεπαρκώς αναληφθείσα τάση δεν προοδεύει..." Τσιριντάνης, 1960

"...Μέχρι να βρούμε το χαμένο Φιλότιμο και την Αξιοπρέπεια μας και να φτιάξουμε την πατρίδα μας ανάστικτα τον παραδοσέον και της ιστορίας της!..."

"Μετά το 'Για την Πατρίδα', το δεύτερο εθνικό μας βιβλίο -1910- για μικρούς και μεγάλους"

"Όπως στην Παλαιά Διαθήκη υπάρχον ηναικές προφητείες, έτσι και στους χρόνους μας η Πηλέα λέει προφητεία και για την θηλιά μας, τραγούδι και για την ανεγκλία ανθρωπότητα κακεία, που θα φέρει την ανόρθωσή μας..." Παλαμάς

"Η Δέλτα δεν κοιμάται εμάς τους Έλληνες! Κατατρώει τα ελαττώματά μας που, κατα- κούνηρα, εμμένουμε να τα κρησάνα πίσω από τους κρατούντες, της όμορ και τα συστήματα: Τα σκού- τεύλο- εμάς επιλογίμο, διαμορφώσιμα, παντοφύλακα και αρραβίωσιμα, σύμφωνα πάντα με το ασκασί, ασκασιαστικά σκέρφημα μας. Παράλληλα η Δέλτα βασίζεται στα κρησάναμά μας, σε ό,τι καλό που θα μπορούσε να κρησάνα- ρη, ν'αφήσει, να δώσει καρπούς..." Ε.Α.Β.Ι, 1979

Ο Κυβερνήτης Καποδίστριας έφτασε από το Ναύπλιο στην Αίγινα την τότε πρωτεύουσα της Ελλάδος στις 22 Ιανουαρίου 1828. Ο λαός, περίπου 100 χιλιάδες ψυχές, πρόσφυγες από όλα τα μέρη της Ελλάδος, του επεφύλαξε υποδοχή Μεσσία, γράφει ο Κασμούλης που ήταν παρών. Έκλαιγαν από χαρά, ευχαριστούντες τον Θεό που τους έστειλε τέτοιον άνδρα. Η φοβερή δυστυχία τους, όπως είχαν χάσει τα πάντα, ήταν ολοφάνερη στα σκελετωμένα κορμιά τους, στα κουρελιασμένα ρούχα τους, στην ξυπολησιά τους. Το θέαμα ήταν τέτοιο που συντάραξε τον Καποδίστρια. Γυναίκες αναμαλλιασμένες, άντρες με λαβωματίες από τον πόλεμο, ορφανά γδυτά, κατεβασμένα από σπηλιές, δάκρυα, θρήνος, μαυροφορεμένες, γέροντες, μάνες με τα παιδιά στο βυζί, του έλεγαν να τα ζήσει και πως δεν τους απόμειναν παρά αυτά κι ο Κυβερνήτης. Σχηματίστηκε αυτοσχέδια και μεγάλη πομπή προς την εκκλησία της Παναγίας για τη δοξολογία. Όταν έφτασε του προσφέρθηκε θρονίσκος να καθίσει, αλλά δεν τον χρησιμοποίησε. Έμεινε όρθιος, στη γη.

Δερματένια ζώνη... μέλι άγριο κι ακρίδες!

Την άλλη μέρα πήγε να τον επισκεφτεί ο Πρόεδρος, της ως τότε αντικυβερνητικής επιτροπής Γιώργος Μαυρομυχάλης - που έπειτα από τριάμιση χρόνια στάθηκε ένας από τους δολοφόνους του. Φόραγε την λαμπρότερη ενδυμασία του, βουτηγμένη στο μάλαμα.

Ο Καποδίστριας σύμφωνα με τον Τερτσέτη του είπε: Δεν σε επαινώ δια τα φορέματά σου. Είναι καιρός που πρέπει να φορούμε όλοι ζώνη δερματένια και να τρώμε ακρίδες και άγριο μέλι.

Αντί μισθού... να υπηρετήσω αξίως την πατρίδα!

Το Πανελλήνιο αποφάσισε να δοθεί στον Κυβερνήτη μισθός από δώδεκα χιλιάδες διστήλα τον χρόνο. Ο Καποδίστριας όμως δεν το δέχτηκε. «Ευγνωμονώ, είπε, διότι ελάβατε φροντίδα για μισθό του Κυβερνήτη, πλην εγώ, παραποιούμαι από τον μισθό αυτόν, χορηγήστε μου μόνο τους τρόπους, σ' αυτούς τους κρίσιμους καιρούς, να υπηρετήσω αξίως την πατρίδα».

¼ κοτόπουλου!
Για τη διατροφή του, αποφάσισαν να του δίδουν ένα κοτόπουλο την ημέρα. Όχι, είπε, ένα την ημέρα. Ένα κάθε τέσσερες ημέρες.

Εάν ο Καποδίστριας είχε κυβερνήσει 7 χρόνια, σήμερα η Ελλάδα θα ήταν τελείως διαφορετική. Τσιριντάνης 1960
Πού υπάρχουν σήμερα τέτοιοι ηγέτες;

Ακολουθήστε την Ελληνική Λέσχη του Βιβλίου στο FACEBOOK

Κάντε like στις αναρτήσεις, όπως "Σκόρπια Πουλιά" της Δευτέρας αλλά και προτάσεις εξαιρετικών βιβλίων που μπορείτε να δανειστείτε ή να αγοράσετε από τη Λέσχη μας.

Κάθε like, συνεισφορά στο έργο μας!

Επίσης στείλτε το email σας καθώς και φίλων στο info@elbi.gr. Θα ενταχείτε μαζί με άλλες ομάδες στο πρόγραμμα ενημέρωσης βιβλιόφιλων της Λέσχης και θα λαμβάνετε πλούσιο πολιτιστικό υλικό.

Η συμφιλίωση

Έλα καλή μου να φιλιώσουμε, μη ζητάς στηρίγματα αλλού, μόνο εμένα χρειάζεσαι. Εγώ σε γνωρίζω και σε αγαπώ για ό,τι καλό ή κακό κουβαλάς. Μόνο εγώ δεν υπάρχω έξω από εσένα. Και όταν σε κακίζω σε αγαπώ πιο πολύ. Τι να τον κάνεις τον κόσμο ολόκληρο χωρίς εμένα.

Έλα να γίνουμε ένα.

Πονάς, πονώ.

Χαίρεσαι, χαίρομαι.

Το μίσος δε σου ταιριάζει, ωστόσο όταν θυμώνεις εγώ είμαι μαζί σου, εγώ παίρνω τον θυμό σου και τον κάνω δόρυ πολεμικό, τον κλώνω δύναμη.

Μη σε φοβίζουν οι δύο οι κόσμοι μας, έχεις ανάγκη από την δική μου δύναμη για να είσαι ικανοποιημένη. Καλή μου σε αδίκησα, σε ανάγκασα να στερηθείς πολλά, έλεγα πως τούτο σου ταιριάζει, να είσαι για τους άλλους, οι άλλοι πάντα οι άλλοι. Μα φτάνει, φτάνει πια. Τώρα μαζί το είδαμε ήρθε η δική σου ώρα. Έλα καρδιά μου να νευρειτούμε.

Σου χαρίζω εμένα για σένα.

Σου χαρίζω τη Γη ολόκληρη.

Εγώ τον ουρανό.

Σου χαρίζω τις θάλασσες.

Εγώ εκείνο το καΐκι το τρικάρτο καταμεσής στο πέλαγος.

Έλα να φύγουμε.

Έλα μαζί να ψάχνουμε τον κόσμο χωρίς να χανόμαστε σε αυτόν.

Ανάλαφρη πετάω, όπου με πάνε τα φτερά μου.

Πηγή Βυθούλκα
(Τα χρόνια εκείνα)

Ό,τι Δε σε Σκοτώνει

Όταν κανείς δε σου χτυπά κι ούτε κανείς σου απατνά μη μου τρομάξεις. Όταν σου πάνε όλα στραβά στον έρωτα και στα χαρτιά να το γιορτάξεις.

Γιατί ό,τι δε σε σκοτώνει σε κάνει πιο δυνατό. Ό,τι δε σε σκοτώνει σε κάνει πιο ζωντανό. Όσο πιο ζωντανό. Όσο πιο δυνατό.

Όλα θα αλλάξουνε ξανά και θα κερδίσεις τη ζαριά με τη σειρά σου. Μια ρόδα είναι και γυρνά και ξαναπαίρνουνε φωτιά τα όνειρά σου.

Γιατί ό,τι δε σε σκοτώνει σε κάνει πιο δυνατό. Ό,τι δε σε σκοτώνει σε κάνει πιο ζωντανό. Όσο πιο ζωντανό. Όσο πιο δυνατό.

Έξω εκεί στην ερημιά έμαθες χίλια μυστικά να τα φυλάξεις. Έπεσες τόσο χαμηλά για να πατήσεις πιο γερά και να πετάξεις.

Γιατί ό,τι δε σε σκοτώνει σε κάνει πιο δυνατό. Ό,τι δε σε σκοτώνει σε κάνει πιο ζωντανό. Όσο πιο ζωντανό. Όσο πιο δυνατό.

Νίκος Πορτοκάλογλου

Επισκεφθείτε

το νέο Site του Συλλόγου μας
<http://www.sylfilon.gr>

- ⇒ Ενημερωθείτε για τους σκοπούς του.
- ⇒ Δείτε τις Ανακοινώσεις και τα Νέα του.
- ⇒ Συμμετέχετε στις δραστηριότητές του.
- ⇒ Διαβάστε όλα τα φύλλα της εφημερίδας
"Επι Κοινωνία εν Τύπω".
- ⇒ Μελετήστε το καταστατικό του.
- ⇒ Επικοινωνήστε μαζί μας.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΙΛΩΝ ΠΕΡΙΘΑΛΠΟΜΕΝΩΝ
ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ 'Η ΣΩΤΗΡΙΑ'

Εγγραφή στο Newsletter | Επικοινωνία

Αναζήτηση...

Τα νέα μας Ταυτότητα Το έργο μας Εκδηλώσεις Στήριξέ μας

Έχω 5 παιδιά,
δεν πάω στο γυμναστήριο,
τρώω ό,τι θέλω και
κάνω μια ζωή καθιστική!!!
Το μυστικό μου... κανένα!!!!

Είμαι εκείνη στο βάθος της φωτογραφίας...

Ανακοίνωση

Η εφημερίδα μας "Επί Κοινωνία εν Τύπω" τους μήνες Απρίλιο, Μάιο και Ιούνιο 2020 εκδόθηκε και κυκλοφόρησε μόνο ηλεκτρονικά γιατί λόγω της καραντίνας απαγορευόταν η κυκλοφορία κάθε εντύπου στο Νοσοκομείο μας που ήταν κέντρο νοσηλείας περιστατικών κορωνοϊού.

Τα τεύχη αυτά μπορείτε να τα διαβάσετε ηλεκτρονικά μέσα από το Site του Συλλόγου sylfilon.gr.

Μέσα από το ίδιο site μπορείτε να εγγραφείτε στο News letter (πάνω δεξιά) ώστε σε παρόμοια περίπτωση να λαμβάνετε ηλεκτρονικά την εφημερίδα μας χωρίς καμία δική σας υποχρέωση.

Η έντυπη μορφή της εφημερίδας μας θα διανέμεται δωρεάν μέσα στο Νοσοκομείο και θα ταχυδρομείται **μόνο στα ταμειακώς εντάξει** μέλη του Συλλόγου καθότι το κόστος της και τα ταχυδρομικά έξοδα υπερβαίνουν την ετήσια συνδρομή.

Αν επιθυμείτε να γίνετε μέλος του Συλλόγου μας μπορείτε να το κάνετε και ηλεκτρονικά μέσα από το Site (κάτω αριστερά) συμπληρώνοντας τη σχετική αίτηση ή δια ζώσης στα γραφεία του Συλλόγου Δευτέρα και Πέμπτη 11:00 - 15:00, τηλ. 2107763638.

ASTRA
ΜΕΤΑΦΟΡΙΚΗ

Τηλ.: 210.69.22.400
www.astrametaforiki.gr

Σεβαστουπόλεως 137, 115 26 Αθήνα
τηλ.: 210.69.22.400 • fax: 210.67.25.314
www.astrametaforiki.gr